

מסורת הש"ס

(א) לקמן די.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ולקמא וכו' ומ"ט הדרייה כו' הא: (ב) ד"ה מני וכו' וכו' זו כפקידה: (ג) תוס' אמרין לקמן. י"ב דף ג' מ': (ד) ד"ה ר"מ וכו' דכסותן. י"ב דף ו' ע"ב: (ה) בא"ח מנוחה ענשה וקדושים למפרע וכו' לענין שמקולקלת כפ"ב: (ו) בא"ח הרוחה כחם חוששת משום:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ר"מ היא כו' ונראה לפ"ש ר"ח הוא ע"י ג"ח רפ"ב דעלה:

מוסף רש"י

בשני עדים. שני מדינים לקמן (כריתות ט:). אחד לו ואחד לה. לקמן לאחר פטמים (לקמן די).

תום הרא"ש

וברייתא דב"ר הכל כדומא אף ר' דוסא מוריה דרש"י בשעת וסחה מטמאה מעת לעת וכו"ש דהא אפ"י בשעת וסחה מטמאה מעת לעת מ"י פשיטא דברייתא לא אחיה אלא כו' דוסא מוקמינן שום תראה שלא בשעת וסחה מטמאה מעת לעת מכלל דבשעת וסחה דיה שעתה. ולמישנא קמא ק"ל ברבנן כסתמא דמתני' ולישנא בתרא ק"ל כו' דוסא. וסומנא דמתני' וכו' דוסא (וקמינן) ותיק לא פליגי דהא לקמן פסקי' כו' אליעזר דאמר ר' נחש דין שעתן: לחומרא מוקמינן וא"ת ומעיקרא אמאי לא אוקמינן לחומרא. וי"ל מקמי דשמיע ליה ניחא ליה לאוקמא לקולא ותהיה מתני' ודברי הכל אבל השתדלשמיע ליה ברייתא דמחא נפשו חד מנייהו דב"ר בכל ג' לא ניחא היין לאוקמינן לקולא (א) ומתני' דב"ר הכל וברייתא ביחידא: ר"ב מאיר היא דמחמיר בכמתים. פרש"י טפי מכורא וקשה דרואה נמי אכשכחן דמחמיר דרואה אכ"ג דמטמאה מעת לעת אינה מקולקלת למינה ורואה כחם מקולקלת כדאייתא לקמן בשמעתין. וי"ל וההיא ר' מאיר היא מדוקמינן ברוואה כחם מטמאה בועלה למפרע והיינו דוקא לר' מאיר כדאמרינן לקמן פרק כל הדר. ומיהו קשה דלא הוה ליה למייר דמחמיר בכמתים אלא ר"מ היא התניא וכו' הלכך נראה לפרש דמחמיר בכמתים בעלמא טפי מדרבנן כדנניא כפי' בא סימן הרוחה כחם הרי זו מקולקלת וחוששת משום זוב דב"ר ר' מאיר וחכמים אומרים אין בכמתים משום זוב והתם נמי אמרין בנמי מאן חכמים ר' חנינא נמי אנטיגנוס ורחבי מיקל נמי הוא כדנתיב כו' וכן משמע בירושלמי דעולה פרק התרומה דקאמר ר' מאיר מחמיר דברייתא ומייח מן דחוששת משום זוב: אין מכינסהו לחורין ולסדקין הלכך לא הוה בדיקה נשים שצריך להכניס לחורין ולסדקין. ובענין אחר לא מיקרי בדיקה אלא קינוח וכן מוכח לקמן בסוף פירוקן גבי אשה מהו שתברוק עצמה כשיכיר וסת לחייב בעלה חסאת: השתא מעת לעת ממעטת. ועי"פ שפיעה ולא בדיקה כראוי לא (מטמאה למפרע) מפקידה לפקידה שלא הפסיקה בבדיקות מיבעיא:

שמאי פרק ראשון נדה

ה.

עין משפט
גר מצוה

ב א מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה הלכה ג
ו"ג מהלכות משכב ומושב
הלכה ז:
בא ב מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה הלכה ה
ו"ג מהלכות משכב ומושב
הלכה ח:
בב ג מ"י פ"ט מהל' איסורי
מושב הלכה ה סתם לאוין
ק"ל טו"ש ע"י סימן ק"ל
סעיף ז:
בב ד מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה א סתם ע"י
טו"ש ע"י וסימן קפט סעיף
ח:
בד ה מ"י פ"ט מהל' משכב
ומושב הלכה ד:
בה ו מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה הלכה טו
סתם לאוין ק"ל טו"ש ע"י
סימן קפי סעיף א ב ז:

ולוקמא איפכא. כלדאוקמייה מעיקרא ומ"ט (א) הדרי זה הא שפיר
מ"י לאוקמי מתני' דברי הכל וברייתא רבנן: לקולא ולחומרא.
מעיקרא אוקמינא לקולא דבשעת וסחה דברי הכל דיה שעתה ובשלא
בשעת וסחה פליגי והשתא אוקמינא פלוגתא בשעת וסחה ואיכא
דמחמיר ומטמאה לה למפרע ושלא
בשעת וסחה ד"ה מטמאה למפרע:
קמינא שאם טראה. כמו אמר מר:
שאם טראה כו'. אלמא דטעם דכתמה
מטמאה למפרע משום דאשכחן זהו
ראייה טמאה למפרע דהשתא לא הוה
כתמה חמור מראייתה וש"מ דאשה
דיש לה וסת הוא דפלוג רבנן בין
כתמה לראייתה דכתמה מטמאה למפרע
ובראייתה דיה שעתה משום דברייתא
שלא בשעת וסחה אשכחן טומאה
למפרע: הא שאר נשים שאמרו חכמים
דיין שעתן. כגון ארבע נשים [ה] דלא
אשכחן זהו ראיה טמאה למפרע כהמן
נמי אינו טמא למפרע: כהמן כראייתן.
מכאן ואילך טמאות: חוץ מפינוקס
כו'. דאפילו מכאן ולהבא נמי לא והא
דלמח דתולת דמיס כהמן כראייתן
דמכאן ולהבא מיהא טמאה היינו
כשהגיע זמנה לראות ולא ראתה:
מולולין דס. ולא ידעה אי אחי
מגופה אי לא: אין חוששין לה.
ואפילו אין לה זמנה לתלות דבשוק של
טבחים לא עברה איכא למימר עברה
ולאו אדעתה דהא בגופה אין לתלות
כל עיקר דכתמין דרבנן נינהו וכו'
גור רבנן דבגיע זמנה דלם מניו זה
אבל בהא לא גזר הו"א ואין זה
דמיס. ולקמן מפרש איהו הוא זמנה
משגיעו ימי הנעורים שהביאה שמי
שערות או בת י"ב שנה ויס אחד
ואע"פ שלא הביאה שמי שערות: ומי
אזיב ליה לרבי חנינא כספ כננ.
צארכע נשים ואפילו מכאן ולהבא:
דמחמיר בעדמים. טפי מבראייתה
דראיית ארבע נשים הו"א ואין דם
מנוי בהן אמרינן השתא אחי ומי אחי אחי
חיותיה אבל כבתם איכא למימר אי
דקה לחלוק מעיקרא הוה אישבת:
רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים
שאמרו חכמים דיין שעתן שעתן כהמן
כראייתן. כלומר נשים שאמרו חכמים
דיין שעתן כהמן כראייתן לטמאה
מכאן ולהבא: יש לה כספ. מכאן
ולהבא אע"פ שלא ראתה מימיה: אינו
ממעט. על יד מעת לעת ועל יד
מפקידה לפקידה: שמומה ציטה.
ממרת לשמש: אחד לו. שמקנה זו
צענמו: וחפנה שכנס ורע. ואפ"י
לדלחך תשמיש נמי לא ליהוי כפקידה
קמ"ל: ואי צנוס אימא. לעולם
חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש
ואפ"י הרי זו כפקידה אלאחר תשמיש
קאי. וא"ת עד שלפני תשמיש למה
הוזכר מתימין תרמי קמי ושמועין
תנא דמתימין דשני בדיקות אצרכו
רבנן וה"ק ושמומה צנוס כלומר

וברייתא דב"ר הכל ולוקמא איפכא כיון
דאיכא לאוקמי לקולא ולחומרא לחומרא
מוקמינן קמינא שאם תראה שלא בשעת וסתה
מטמאה מעת לעת טעמא דאשה שיש לה
וסת הוא דפליגי רבנן בין כתמה לראייתה
הא שאר נשים שאמרו חכמים דיין שעתן
כהמן כראייתן מני רבי חנינא בן אנטיגנוס
היא דאמר רב יהודה אמר שמואל משום
רבי חנינא בן אנטיגנוס כ"ל הנשים כהמן
טמא למפרע יונשים שאמרו חכמים דיין
שעתן כהמן כראייתן חוץ מתינוקות שלא
הגיע זמנה לראות שאפילו סדינין שלה
מולובלכין בדם אין חוששין לה וכו' אית ליה
לרבי חנינא כתם כלל והתניא כל הנשים
כהמן טמא ונשים שאמרו חכמים דיין שעתן
כהמן טמא ר' חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים
שאמרו חכמים דיין שעתן אין להן כתם מאי
לאו אין להן כתם כלל לאו אין להן כתם
למפרע אבל יש להן כתם מכאן ולהבא
מכלל דתנא קמא סבר אפ"י למפרע אין ר"מ
היא דמחמיר גבי כתמים דתניא כל הנשים
כהמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים
דיין שעתן כהמן טמא למפרע דר"מ רבי
חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים שאמרו
חכמים דיין שעתן כהמן כראייתן ותינוקות
שהגיע זמנה לראות יש לה כתם יושלא
הגיע זמנה לראות יש לה כתם ואימתיה
הגיע זמנה לראות ימשהגיעו ימי הנעורים:
והמושמת בעדים כו'. אמר רב יהודה אמר
שמואל יעד שלפני תשמיש אינו ממעט
כפקידה מ"ט אמר רב קטינא מתוך שמהומה
לביתה וכו' מהומה לביתה מאי הוי מתוך
שמהומה לביתה אינה מכנסת לחורין ולסדקין
תנא המושמת בעדים הרי זו כפקידה מאי
לאו חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש לא
אידי ואידי לאחר תשמיש ואחד לו ואחד לה
כדתנן בדרך בנות ישראל מושמות בשני
עדים אחד לו ואחד לה האי מאי אי אמרת
בשלמא חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש
איצטרך סד"א מתוך שמהומה לביתה לא
ברקה שפיר קמ"ל הרי זו כפקידה אלא אי
אמרת אידי ואידי לאחר תשמיש פשיטא מהו
דתיבא שמא תראה טפת דם בחרדל ותחפנה
שכבת ורע קמ"ל ואיבעית אימא ישתי בדיקות
אצרכו רבנן חד לפני תשמיש וחד לאחר
תשמיש וכו' קמינא הרי זו כפקידה אלאחר תשמיש
והא המושמת קמינא תני ומושמת: ממעטת
על יד מעת לעת: השתא מעת לעת ממעטת
מפקידה

פירוש השתא מעת לעת דפסעה ולא דקה שחית כי דקה
ערכית ומנא עמא דדיקה של זהירים ללאחר תשמיש מיעטה
ללא מטמאה מעת לעת כל שכן כשדקה שחית ולא פסעה
כלום דממעטת ללא מטמאה משחית:

מסייע
מפקידה

השתא מעת לעת ממעטת פקידה זו ועדים:
מפקידה

כ א מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה הלכה ג
ו"ג מהלכות משכב ומושב
הלכה ז:
בא ב מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה הלכה ה
ו"ג מהלכות משכב ומושב
הלכה ח:
בב ג מ"י פ"ט מהל' איסורי
מושב הלכה ה סתם לאוין
ק"ל טו"ש ע"י סימן ק"ל
סעיף ז:
בב ד מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה א סתם ע"י
טו"ש ע"י וסימן קפט סעיף
ח:
בד ה מ"י פ"ט מהל' משכב
ומושב הלכה ד:
בה ו מ"י פ"ט מהלכות
איסורי ביאה הלכה טו
סתם לאוין ק"ל טו"ש ע"י
סימן קפי סעיף א ב ז:

השתא מעת לעת ממעטת פקידה זו ועדים:
מפקידה

(א) אינו מוכן דלם קומי לקולא הנתיבא אחי כהמן ואינו כסידרה והדרי ז"ע.
בדיקה כראוי לא (מטמאה למפרע) מפקידה לפקידה שלא הפסיקה בבדיקות מיבעיא: